

F. t. L. om Ændr. i og Tilføjelser til L. om Rettens Pleje.

Til § 864.

I § 864 ændres Ordet „Lodtrækningen“ til: „Udtagelsen“.

Til § 865.

I § 865 udgaar 2det og 3die Punktum.

Til § 866.

I § 866, 1ste Stykke, affattes Begyndelsen saaledes:

„Derefter paaminder“ o. s. v.

Efter Ordene „dennes Formand“ sættes Punktum, og Ordene „og tager sværge“ ændres til: „Derpaa foreholder Formanden Nævningerne, at de paa Ære og Samvittighed skal love“.

2det Stykke affattes saaledes:

„Herpaa svarer Nævningerne hver for sig, staaende: „Det lover jeg paa Ære og Samvittighed“.“

3die Stykke udgaar.

I 4de Stykke ændres Ordene „er blevet lovlig edfæstede“ til: „paa behørig Maade har aflagt Løfte“ og Ordene „Tiltaltes Afhørelse begynder“ til: „Statsadvokaten begynder sin Udvikling af Tiltalens Genstand“.

Til § 867.

I § 867, 1ste Punktum, ændres Ordet „Edfæstelsen“ til: „aflagt Løfte“ og Ordet „udtrukket“ til: „udtaget“.

Til § 868.

§ 868, 1ste Stykke, affattes saaledes:

„Naar Nævningerne har valgt Ordfører, giver Formanden Statsadvokaten Lejlighed til at udvikle, hvad der er Tiltalens Genstand. Derpaa følger Bevisførelsen. Formanden spørger Tiltalte, om han er villig til at forklare sig nærmere om de Forhold, som Tiltalen angaar. I bekræftende Fald bestemmer Formanden, paa hvilket Tidspunkt under Bevisførelsen Forklaringen skal afgives. Naar Tiltalte skal forklare sig, lader Formanden enten Statsadvokaten eller Forsvareren udspørge Tiltalte nærmere om Sagen. Derefter kan Modparten stille Spørgsmaal til Tiltalte. Yderligere Spørgsmaal kan, foruden af enhver af Dommerne og Nævningerne, stilles af Statsadvokaten og Forsvareren. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.“

Til § 869.

I § 869, 2det Stykke, 2det Punktum, ændres Ordene „Rettens Dommere enige“ til: „Retten enig“.

I 3die Stykkes Slutning udgaar Ordene „Lodtrækning til“.

Til § 885.

§ 885 affattes saaledes:

„Ved Spørgsmaalene til Nævningerne skal det forelægges dem til Afgørelse, om Tiltalte er skyldig i det Forhold, som Tiltalen angaar; Tiltalens Angivelser kan fraviges indenfor de Grænser, som er betegnede i § 908. Som Følge heraf hører det under Nævningernes Afgørelse, om der foreligger nogen Grund, som udelukker Straf.

Med Hensyn til Strafansvarets Forældelse tilkommer det kun Nævningerne at afgøre Spørgsmaalet om Tidspunktet for den Omstændighed, fra hvilken Forældelsesfristen regnes.